

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: K. Ž., nar. X, bytem X

právně zastoupený JUDr. Václavem Polomisem, advokátem se
sídlem Randova 206, 339 01 Klatovy

proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČ 70890366, odbor dopravy se
sídlem Škroupova 1760/18, 301 00 Plzeň

v řízení o žalobě ze dne 10. 6. 2025 proti rozhodnutí žalovaného č. j. PK-DSH/4001/25 ze
dne 23. 4. 2025

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Rozhodnutím Městského úřadu Klatovy č.j. OD/1852/25/Faa ze dne 14. 2. 2025 byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, kterého se dopustil nedbalostním porušením ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu tím, že dne 2. 10. 2024 v 10. 48 hod. řídil na silnici II/192 u rod. domu č.p.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

14 v obci Bystřice nad Úhlavou, ze směru jízdy od obce Nýrsko, osobní automobil tovární značky Ford C-Max, RZ Xa pod vlivem alkoholu (dle výsledku následně provedeného odborného lékařského vyšetření a rozboru odebraného vzorku krve v minimálním prokazatelně zjištěném množství 0,24 g/kg alkoholu v krvi.) Za tento přestupek mu byla uložena dle ust. § 35 písm. b) a c) zákona o odpovědnosti za přestupky a § 125c odst. 5 písm. b) a § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu, v souladu s ust. § 37 až 40, 46 a § 47 zákona o odpovědnosti za přestupky, pokuta ve výši 7 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců, žalobci byla zároveň uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 5 000 Kč.

2. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, jež odůvodnil tím, že alkohol před jízdou nekonzumoval, pouze si vyplachoval tržnou ránu v ústech alkoholem, přičemž z provedeného krevního vyšetření vyplývá, že požití alkoholu nelze prokázat.
3. Odvolání žalobce bylo žalobou napadeným rozhodnutím č.j. PK-DSH/40001/25 ze dne 23. 4. 2025 zamítnuto a rozhodnutí napadené odvoláním potvrzeno. Žalovaný odkázal na závěry znaleckého posudku MUDr. M. Z. Ph.D z Ústavu soudního lékařství Brno vypracovaného ve správním řízení, dle něhož měl žalobce v krvi v době první dechové zkoušky 0,24 až 0,31 promile alkoholu v krvi, při zohlednění možné fyziologické hladiny alkoholu a odchylky analyzátoru hodnotu 0, 03 až 0,31 promile, přičemž v době druhé dechové zkoušky 0,23 až 0,29 promile, podle druhé dechové zkoušky při zohlednění výše uvedených faktorů 0,25 promile. Dechové zkoušky byly provedeny po více než 5 minutách, nelišily se od sebe o více než 10 % a korespondují s výpočty znalce, a správní orgán I. stupně proto správně dospěl k závěru, že žalobce byl v době řízení pod vlivem alkoholu, přičemž v jeho prospěch vzal za rozhodnou nejnížší hladinu zjištěnou znalcem v době první dechové zkoušky. Žalovaný dále odkázal na závěry rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) uvedené v rozsudku ze dne 20. 12. 2018. č.j. 9 As 393/2017-35 s tím, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s nimi a konstatoval důvody, proč výsledek orientačního vyšetření nemohl být ovlivněn koncentrovanými výpary alkoholu v dutině ústní. Žalovaný dále zdůraznil, že současná právní úprava vychází ze zásady nulové tolerance alkoholu při řízení vozidla a v té souvislosti nemá na naplnění formálního ani materiálního znaku přestupku vliv skutečnost, že zjištěná hodnota alkoholu v krvi žalobce byla nízká. Žalobce se přestupku dopustil na silnici druhé třídy v zastavěné obci, kde mohl ohrozit relativně větší množství účastníků silničního provozu, a ač společenská nebezpečnost žalobcova jednání je nižší, není zanedbatelná, přičemž nižší míra společenské nebezpečnosti žalobcova jednání byla zohledněna při ukládání správních trestů, jež byly uloženy na samé spodní hranici trestní sazby, přičemž důvody pro uložení správních trestů pod hranici trestní sazby shledány nebyly. Ve prospěch žalobce bylo zohledněno, že se nedopustil v posledních třech letech žádného přestupku, z dřívější doby má 3 záznamy o přestupcích a jeden o trestném činu ohrožení pod vlivem návykové látky. Byť tyto starší delikty nebyly pro časový odstup hodnoceny k tíži žalobce, nelze současně na nyní posuzované jednání hledět jako na zcela ojedinělý exces z jinak řádné řidičské historie, a proto nelze mít za to, že by správní tresty uložené pod spodní hranici trestní sazby postačovaly k jeho nápravě.

II.

Žaloba

4. Žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného. Žalobu odůvodnil tím, že správní orgán I. stupně vycházel z výsledků dvou dechových zkoušek, jež byly provedeny

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

s výsledky 0,27 a 0,25 promile s časovým odstupem 5 minut, dále z výsledku krevního rozboru, který prokázal hladinu alkoholu 0,14 g/kg. Na základě těchto údajů byl následně zpracován znalecký posudek, podle něhož byla zjištěná hladina alkoholu v krvi konzistentní s výsledky dechové zkoušky a časovým odstupem mezi měřeními. S ohledem na to, že žalobce od počátku jakoukoliv konzumaci alkoholu před jízdou popírá, domnívá se, že jednoznačně muselo dojít k ovlivnění výsledků dechové zkoušky jinými faktory, než je požití alkoholu (např. ústní voda, aceton v dechu, metabolické poruchy atp.) Tato skutečnost však nebyla správními orgány dostatečně prověřena. Správní orgán I. stupně žádným způsobem nezohlednil, že výsledky krevního rozboru (0,14 g/kg) mohou být hraniční či dokonce neprokazující stav ovlivnění alkoholem, kdy i v samotném protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem krevním odběrem je uvedeno, že „zjištěná hodnota neprokazuje požití alkoholu“. Přesto nebyla správními orgány zvažována možnost fyziologických procesů vedoucích k přítomnosti alkoholu v organismu bez předchozí konzumace alkoholu. Žalobce sice nenavrhoval vlastní znalecký posudek, avšak trval na své výpovědi, že alkohol nepožil a je přesvědčen, že za této situace měla být důsledně uplatněna zásada „*in dubio pro reo*“. I přes nesouhlas žalobce nebyly závěry soudního znalce konfrontovány s žádným dalším odborným posouzením a znalec nereagoval na obranu žalobce, a nijak se nevyjadřoval k možnosti ovlivnění hodnoty alkoholu v dechu jinými faktory.

5. Žalobce uvedl, že považuje napadené rozhodnutí za nesprávné a nepodložené s ohledem na to, že rozdíl mezi dechovým a krevním testem je zásadní – hodnota 0,14 g/kg je hluboko pod hranicí ovlivnění alkoholem dle ustálené judikatury, což správní orgán nezohlednil a důsledně vycházel z hodnot dechových zkoušek. Ačkoli správní orgán I. stupně nezpochybnil přesnost krevní zkoušky, přesto preferoval výsledky orientační dechové zkoušky.
6. Dále namítl, že znalec byl přibrán jednostranně správním orgánem a žalobci nebyla dána možnost navrhnout vlastní znalecký posudek, ačkoli o věrohodnosti důkazů panovala pochybnost.
7. V řízení nebylo dle žalobce vyloučeno ani možné ovlivnění dechové zkoušky jiným faktorem. Z uvedených důvodů žalobce považuje rozhodnutí správních orgánů za předčasné a nepřezkoumatelné pro nedostatečné odůvodnění, neboť správní orgán I. stupně se řádně nevypořádal s rozporuplností výsledků jednotlivých testů, a žalovaný tuto vadu žádným způsobem nezhojil. Žalovaný se nijak nevypořádal s argumenty žalobce a své rozhodnutí dostatečným způsobem neodůvodnil, v důsledku toho je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť žalovaný se nevypořádal zejména s důkazy žalobce potvrzujícími skutečnost, že žalobce nepožil před jízdou alkoholické nápoje.

III.

Vyjádření žalovaného

8. Ve vyjádření k žalobě ze dne 7. 7. 2025 žalovaný uvedl, že žalobu nepovažuje za důvodnou, neboť nemůže přisvědčit názoru žalobce, že správní orgány preferovaly výsledek dechových zkoušek před výsledkem rozboru krve. Správní orgány vyšly z hodnot vypočtených znalcem na základě principu postupného odbourávání alkoholu, jež vycházely jak z výsledků dechových zkoušek, tak z výsledku laboratorního rozboru krve, přičemž tento postup je plně souladný s judikaturou NSS podrobně citovanou v napadeném rozhodnutí. Znalecký posudek byl zpracován právě s ohledem na různé hodnoty dechových zkoušek a laboratorního rozboru krve, a proto není pravdou, že by se správní orgány nevypořádaly

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

s rozpory v těchto výsledcích, a jejich rozhodnutí jsou proto nepřezkoumatelná. Účelem znaleckého zkoumání ani správního řízení nebylo zpochybnit výsledek laboratorního rozboru krve, ale zjistit, jaká byla hodnota alkoholu v krvi žalobce v době řízení, neboť odběr krve byl proveden s časovým odstupem 50 minut od první dechové zkoušky (žalobce bylo třeba dovést k vyšetření z oblasti Nýrska do Klatovské nemocnice, a.s.). Ze znaleckého posudku vyplynulo, že v době první dechové zkoušky, tedy v době nejbližší řízení, se hladina alkoholu v krvi žalobce pohybovala v rozmezí 0,24 – 0,31 promile, což koresponduje s výsledkem první dechové zkoušky 0,27 promile, při zohlednění odchylky přístroje $\pm 0,04$ promile a možné fyziologické hladiny alkoholu 0,2 promile činí výsledek první dechové zkoušky 0,03 až 0,31 promile. Vzhledem k tomu, že byly provedeny dvě dechové zkoušky s odstupem minimálně 5 minut, jejichž výsledek se nelišil o více než 10 %, lze spolehlivě uzavřít, že se nejednalo pouze o výpary alkoholu v dutině ústní, nýbrž o alkohol v těle řidiče. Jelikož hodnoty obou dechových zkoušek překročily 0,24 promile, lze spolehlivě uzavřít, že hladina alkoholu v krvi žalobce byla způsobena požitím alkoholu, nikoli jinými vlivy. Za tímto účelem není třeba činit žádné další znalecké zkoumání či konfrontovat znalecký posudek s jiným odbornými zdroji, neboť uvedený závěr odpovídá konstantní judikatuře NSS, např. rozsudku č.j. 3 As 12/2012-21 ze dne 16. 5. 2012. Ve věci žalobce byl soudní znalec ustanoven plně v souladu s § 56 správního řádu, žalobce byl poučen o možnosti uplatnit vůči němu námitky, stejně tak jako ke konkrétním znaleckým otázkám. Jediná vada spočívala v tom, že správní orgán I. stupně ve znaleckém posudku opomněl uvést lhůtu, do níž má být posudek zpracován, avšak neboť byl dodán, nemá tato vada vliv na zákonnost celého procesu včetně napadeného rozhodnutí. Žalobce na vyrozumění nereagoval, osobu znalce ani jemu položené otázky nerozporoval ani nepožadoval položení vlastních otázek, při ústním jednání žádné důkazní návrhy neuplatňoval, pouze uváděl že si vyplachoval ústa whisky. Správní orgány se vypořádaly s veškerými námitkami žalobce uplatněnými v průběhu správních řízení, rozhodnutí je přezkoumatelné, neboť nelze při pasivitě obviněného z přestupku extenzivním výkladem dovodit povinnost správního orgánu domýšlet za něj všechna myslitelná i nepravděpodobná tvrzení a vypořádat se s nimi v rozhodnutí, pokud naopak obviněný uvede tvrzení ke skutkovým okolnostem případu a navrhne k nim důkazy, je správní orgán povinen se s nimi vypořádat. Žalobce proto navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV.

Replika žalobce

9. Žalobce v replice ze dne 16. 7. 2025 uvedl, že se žalovaný ve svém vyjádření nedostatečně vypořádal s jeho klíčovými námitkami, neboť pouze formálně odkazuje na judikaturu NSS, aniž by zohlednil specifické okolnosti žalobcova případu a jeho argumentace je založena na mylné interpretaci skutkových zjištění a nesprávném právním hodnocení důkazů.
10. Ač žalovaný uvádí, že správní orgány nevycházely přednostně z dechových zkoušek, ale z hodnot vypočtených znalcem na základě principu postupného odbourávání alkoholu, žalobce má zato, že tento argument je v rozporu se skutečností, neboť ze spisového materiálu jednoznačně vyplývá že správní orgány primárně vycházely z výsledků dechových zkoušek (0,27 a 0,25 promile) a hodnotu krevního rozboru (0,14 g/kg) fakticky ignorovaly.
11. Je chybná argumentace žalovaného, že znalecký posudek prokázal hladinu alkoholu v době řízení v rozmezí 0,24-0,31 promile, což koresponduje s výsledkem dechové zkoušky. Především hodnota 0,14 g/kg zjištěná krevním rozbohem je výrazně pod hranicí, jež by prokazovala požití alkoholu. Samotný protokol o lékařském vyšetření pak obsahuje

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

poznámku, že „zjištěná hodnota neprokazuje požití alkoholu“, což žalovaný zcela přehlíží. Za situace, kdy žalobce od počátku řízení důsledně popíral jakoukoliv konzumaci alkoholu, měly správní orgány postupovat obezřetně, a zvážit všechny možné příčiny pozitivního výsledku dechové zkoušky, včetně možnosti ovlivnění jinými faktory než požitím alkoholu.

12. Zásadně chybný je i argument žalovaného, že žalobce nijak nereagoval na poučení o možnosti navrhnout námitky vůči znalci, neboť to, že tyto nevznsl, neznamená, že s jednostranným postupem správního orgánu souhlasil. Žalobce důsledně trval na své výpovědi o nepožití alkoholu, a tedy požadoval zohlednění zásady „*in dubio pro reo*“. Za situace, kdy existuje zásadní rozpor mezi výsledky dechových zkoušek a krevního rozboru, kdy hodnota krevního rozboru neprokazuje požití alkoholu, měl správní orgán postupovat obezřetně a zajistit konfrontaci znaleckého posudku s dalšími odbornými stanovisky. Znalecký posudek nevysvětlil, proč je hodnota krevního rozboru tak výrazně nižší než vypočtená hodnota na základě dechových zkoušek a nevyjádřil se k možnosti ovlivnění dechové zkoušky jinými faktory, ač žalobce na tuto možnost upozorňoval. Z těchto důvodů žalobce trvá na tom, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a trvá na jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

V.

Posouzení věci soudem

13. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.
14. O věci samé bylo rozhodnuto s ohledem na stanovisko žalobce při ústním jednání.

VI.

Rozhodnutí soudu

15. Žaloba není důvodná.
16. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce dne 2. 10. 2024 v 10. 48 hod. řídil na silnici II/192 u rod. domu č.p. 14 v obci Bystřice nad Úhlavou ve směru jízdy od obce Nýrsko osobní automobil tovární značky Ford C-Max, RZ Xa, přičemž při provedené dechové zkoušce na alkohol u něj byla zjištěna hodnota v čase 10.50 hod. 0,27 promile alkoholu v krvi a opakovanou zkouškou v čase 10.55 hod. 0,25 promile, tyto údaje vyplývají i z údajů přístroje Drager, jímž byla zkouška provedena, přičemž ve spise je založen ověřovací list tohoto analyzátoru alkoholu v dechu a kalibrační protokol, obě listiny ze dne 24. 6. 2024, dále protokol o zkoušce tohoto přístroje ze dne 7. 12. 2023. Žalobce požadoval odběr krve, byl převezen do Klatovské nemocnice a.s., kde mu byla krev odebrána a následně odeslána k rozboru. Na místě bylo sepsáno oznámení přestupku, jež žalobce podepsal, žádnou poznámku k tam uvedeným údajům neučinil, pouze uvedl, že alkohol nepožil. Z úředního záznamu z téhož dne vyplývá, že žalobce před dechovou zkouškou uvedl, že bezprostředně před započítím jízdy ani během ní žádné alkoholické nápoje nepožil, ale předchozího dne, tj. 1. 10. 2024 v době od 19.00 do 21.00 hodin vypil společně s přítelkyní 0,7 l vína. Ve spise je založen protokol o uvedeném lékařské vyšetření provedeném ve Fakultní nemocnici Plzeň, Ústav soudního lékařství, toxikologická laboratoř, jež bylo započato 2. 10. 2024 ve 12. 17 hod., z něhož mj. vyplývá, že výsledek vyšetření je 0,14g /kg, zjištěná hodnota neprokazuje požití alkoholu. Výpis z evidenční karty řidiče - žalobce - koresponduje se skutečnostmi

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

konstatovanými žalovaným v napadeném rozhodnutí.

17. Ze znaleckého posudku č. 4119/2024 ze dne 27. 12. 2024 MUDr. M. Z., Ph.D. z Ústavu soudního lékařství, Tvrdeho 2a, 602 00 Brno, jehož předmětem bylo posouzení ovlivnění žalobce alkoholem, vyplývá, že při jeho vypracování znalec vycházel z výše uvedených údajů a podkladů. Posudek vycházel z výpovědi žalobce ohledně doby a množství alkoholu vypitého předchozího dne s tím, že i když není znám druh vína ani jeho značka, toto nemohlo mít absolutně žádný vliv na hladiny alkoholu detekované dechovou analýzou a zjištěné v krvi plynovou chromatografií dne 2. 10. 2024 v 10. 48 hodin nulová hladina alkoholu, propočteno pro bílé i červené víno. Zpětným propočtem z hladiny zcela přesně stanovené v krvi žalobce lze zjistit, že dne 2. 10. 2024 v 10. 48 hod. se hladina alkoholu v jeho krvi mohla pohybovat v rozmezí 0,24 – 0,31 promile. Zpětným propočtem z hladiny zcela přesně stanovené v krvi žalobce lze zjistit, že téhož dne v 10.50 hod. se hladina alkoholu v jeho krvi mohla pohybovat v rozmezí 0,24-0,31 promile, dechovou analýzou detekovaná hladina 0,27 promile zcela odpovídá. Zpětným propočtem z hladiny zcela přesně stanovené v krvi žalobce lze zjistit, že uvedeného dne v 10.55 hod. se hladina alkoholu v jeho krvi mohla pohybovat v rozmezí 0,23 – 0,29 promile, dechovou analýzou detekovaná hladina 0,25 promile zcela odpovídá. Hladina zjištěná v krvi specificky je pod hranicí tzv. tolerance možné chyby (neexistuje naprosto shodný názor, zda brát za možnou chybu výsledek do 0,2 promile včetně této hodnoty, nebo považovat tuto hodnotu již za jednoznačný průkaz ethanolu v krvi), nicméně byla specificky zjištěna a tento výsledek je podpořen i orientační detekcí hladin dechovým analyzátozem, a to 2x po sobě v 5 minutách bez rozdílů. Dechové analyzátory mohou být zatíženy určitou nepřesností (tato je v současné době při správně provedeném měření minimální), v případě dechových analyzátorů je uměle stanovena ochranná zóna pro řidiče do 0,24 promile, kdy obě měření tuto hranici překročila, tudíž lze měření ze soudně lékařského hlediska považovat za prokazatelně pozitivní. Co se týče laboratorního stanovení ethanolu v krvi, jsou standardně prováděny 2 analýzy plynovou chromatografií, které se mohou pouze minimálně lišit (maximálně do 5 %) a výsledek je pak dán průměrem těchto dvou měření. Tím je eventuální chyba zcela eliminována, navíc je provedena kontrolní zpravidla imunochemická analýza. Pokud by tedy byla provedena pouze jedna specifická analýza plynovou chromatografií bez jakékoliv jiné metody, bylo by možné o zjištěné hladině polemizovat, ovšem v daném případě lze tuto hladinu považovat za objektivně a lege artis v akreditované toxikologické laboratoři zjištěnou, navíc kontrolně prokázanou další metodou (imunochemie) a dechovými analýzami. Znalec dospěl k závěru, že na podkladě vyhodnocení výsledků provedených dechových zkoušek přístrojem Drager Alcotest a následně provedenému odbornému lékařskému vyšetření a rozboru odebraného vzorku krve konstatovat, že žalobce byl dne 2. 10. 2024 v 10. 48 hod. pod vlivem alkoholu a hladina alkoholu v jeho krvi se mohla pohybovat v rozmezí 0,24 – 0,31 promile alkoholu v krvi, což zcela koresponduje s hladinami detekovanými dechovým analyzátozem. Co se týče ovlivnění alkoholem, lze obecně ze soudně lékařského hlediska uvést, že tato hladina zpravidla nikterak neovlivňuje řidiče při řízení motorového vozidla. Uváděné požití alkoholického nápoje předešlého dne nemá na propočty ani závěry žádný vliv.
18. Z výpisu z evidenční karty žalobce vyplývá, že byl v roce 2019, 2010 a 2009 sankcionován za překročení maximální rychlosti, přičemž rozhodnutím Okresního soudu v Klatovech sp. zn. 1 T 57/2008 mu byl uložen rozhodnutím trest odnětí svobody s podmíněným odkladem pro trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky dle ust. § 201/1 zákona č. 140/1961 Sb.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

19. Žalobce byl při ústním jednání správním orgánem prvního stupně dne 10. 2. 2025 seznámen s podklady pro rozhodnutí a jejich hodnocením, a to včetně výše uvedeného znaleckého posudku, přičemž uvedl, že žádný alkohol nepil, pouze si vyplachoval ústa kvůli tržné ráně v ústech alkoholem, má zato, že to byla whisky, alkohol však nepolykal, takto učinil od rána cca 5x. Následně byla vydána výše uvedená rozhodnutí.
20. Dle ust. § 5 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb. o silničním provozu „Řidič nesmí a) požit alkoholický nápoj ani jinou látku obsahující alkohol (dále jen „alkoholický nápoj“) nebo užít jinou návykovou látku během jízdy, b) řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem“
21. Dle ust. § 125 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu se „Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.“
22. Žalobce namítal nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí pro jeho nedostatečné odůvodnění. Správním orgánům vytýkal, že nebyl nezohledněn rozdíl mezi dechovým a krevním testem za situace, kdy hodnota 0,14 g/kg zjištěná při krevním testu je hluboko pod hranicí ovlivnění alkoholem, přičemž správní orgán I. stupně toto nezohlednil, ačkoli přesnost krevní zkoušky nezpochybnil, avšak striktně vycházel z hodnot dechových zkoušek. Jak vyplývá ze shromážděných důkazů včetně znaleckého posudku, dechovou analýzou provedenou přístrojem i zpětným propočtem z hladiny zcela přesně stanovené v krvi žalobce byla znalcem potvrzena přítomnost alkoholu v čase 10.48 hod s tím, že tehdy se mohla pohybovat v rozmezí 0,24 – 0,31 promile, v čase 10. 50 se mohla dle znalce pohybovat v rozmezí 0,24 – 0,31 promile, čemuž tomuto zcela odpovídá dechová analýza, již byla detekována hladina 0,27 promile. V čase 10. 55 hod. bylo zpětným propočtem provedeným znalcem z hladiny zcela přesně stanovené v krvi žalobce zjištěno, že se hladina alkoholu v jeho krvi mohla pohybovat v rozmezí 0,23 až 0,29 promile, čemuž opět odpovídá dechovou analýzou detekovaná hladina 0,25 promile, přičemž výsledek zjištění z krve je podpořen orientační detekcí hladin dechovým analyzátozem 2x po sobě v pěti minutách bez rozdílu. Z protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem provedeném dne 2. 10. 2024 ve 12.17 hod. z krve žalobce vyplývá, že výsledek vyšetření plynovou chromatografií byl 0,14 g/kg a v protokolu je výslovně uvedeno, že tato hodnota neprokazuje požití alkoholu.
23. Z uvedeného je zřejmé, že správní orgány nepominuly výsledky vyšetření krve, naopak výsledky zjištěné z dechu a krve hodnotily ve vzájemné souvislosti. Pokud žalovaný ve svém rozhodnutí na str. 6 i přes výše uvedené konstatování o hodnotě neprokazující požití alkoholu uvádí, že alkohol byl detekován i přímo v krvi žalobce, učinil tak právě s ohledem na závěry znalce, který zohlednil výsledky provedených dechových zkoušek a hladiny alkoholu v krvi zjištěné při nikoli nevýznamném časovém odstupu uvedeného vyšetření od doby provedení silniční kontroly, při níž byly opakovaně provedeny dechové zkoušky. Právě uvedený časový odstup má vliv na přirozené odbourávání alkoholu v krvi. Nelze zároveň předpokládat, že by žalobcem tvrzené pouhé proplachování ústní dutiny whisky mělo

přetrvávající vliv na zjištění přítomnosti alkoholu, navíc tento způsob užití alkoholu zcela vylučuje jeho přítomnost v krvi. Ani tuto námitku proto soud neshledal důvodnou.

24. Soud zároveň považuje za potřebné uvést, že právě díky prokázanému relativně nízkému množství alkoholu v krvi žalobce shledaly správní orgány společenskou nebezpečnost žalobcova jednání, což se promítlo do výše uložených správních nižší trestů, jež byly uloženy na samé spodní hranici trestní sazby, za situace, kdy důvody k uložení trestů pod spodní hranici nebyly shledány s ohledem na žalobcem v minulosti spáchaný trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky.
25. Žalobce dále vytýkal žalovanému, že ve správním řízení byl přibrán znalec, aniž by žalobci byla dána možnost navrhnout vlastní znalecký posudek, ačkoli o věrohodnosti důkazů panovala pochybnost. Tuto námitku soud neshledal důvodnou. Za situace, kdy správní orgán neměl o závěrech znaleckého posudku MUDr. M. Z., Ph.D. žádné pochybnosti, pak bylo pouze na žalobci, aby v případě svého nesouhlasu s otázkami položenými znalci či s v případě nesouhlasu se závěry znaleckého posudku k tomuto vznesl výhrady, ev., aby navrhl vypracování např. doplňujícího znaleckého posudku MUDr. Z., Ph.D. či sám správnímu orgánu předložil oponentní posudek. Zároveň nelze pominout, že žalobce byl o ustanovení znalce informován ještě před vypracováním znaleckého posudku usnesením ze dne 29. 11. 2024, v rámci něhož byl seznámen i s otázkami, jež správní orgán uložil znalci zodpovědět. Pokud za této situace žalobce považoval za potřebné, aby se znalec zabýval zodpovězením ještě jiné otázky, pak mu nic nebránilo, aby se s touto žádostí na správní orgán obrátil. Žalobce však byl v uvedených ohledech zcela pasivní.
26. Poslední výtky žalobce směřovala k tomu, že v řízení nebylo vyloučeno možné ovlivnění dechové zkoušky jiným faktorem (např. zdravotním stavem, stopovým množstvím v potravě apod.) K tomu je opět třeba uvést, že sám žalobce na existenci žádného takového faktoru správní orgán neupozornil, přičemž znalec měl při vypracování posudku k dispozici údaje o lécích, jež žalobce užívá (viz protokol o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem ze dne 2. 10. 2024) a zároveň byl znalec správním orgánem v rámci zadání posudku vyzván, aby případně uvedl další skutečnosti, jež považuje za nutné uvést k objasnění věci. S ohledem na absenci skutečností uvedených znalcem nad rámec odpovědí na zadané otázky lze dovodit, že jím nebyly na základě shromážděných podkladů shledány žádné skutečnosti, jež by mohly mít vliv na výsledek dechové či krevní zkoušky. Tuto žalobní námitku proto soud neshledal důvodnou.
27. Soud zároveň považuje za potřebné zmínit rozporná tvrzení žalobce ohledně ne/užití alkoholu před jízdou, kdy nejprve tvrdil, že alkohol pil pouze v den před jízdou, a to v množství 0,7 l vína spolu s přítelkyní, avšak v při ústním jednání před správním orgánem dne 10. 2. 2025 a v odvolání uvedl, že alkohol nekonzumoval vůbec, pouze si cca 5 x před jízdou vyplachoval tržnou ránu v ústech tvrdým alkoholem, který nepolykal. V žalobě pak žalobce uvádí, že přítomnost alkoholu mohla být způsobena např. ústní vodou, acetonem v dechu, metabolickou poruchou atp. V důsledku uvedených tvrzení a rozporů ve výpovědi žalobce lze mít důvodné pochybnosti o pravdivosti jím uváděných údajů ohledně doby a množství požitého alkoholu, ale i ohledně tvrzené „léčby“ poranění v dutině ústní. Zároveň se nabízí otázka, proč by v případě akutního poranění a jeho „léčby“ proplachováním ústí dutiny alkoholem bez jeho polykání toto neuvedl již při provádění silniční kontroly. Zároveň lze za situace, kdy byl žalobci v minulosti rozhodnutím Okresního soudu v Klatovech sp. zn. 1 T 57/2008 uložen trest odnětí svobody s podmíněným odkladem pro trestný čin ohrožení

pod vlivem návykové látky dle ust. § 201/1 zákona č. 140/1961 Sb., důvodně pochybovat, že by žalobce zvolil právě jím tvrzený způsob „léčby“ poranění ústní dutiny před započítáním jízdy.

28. Za situace, kdy je zákonem stanovena nulová toleranci alkoholu v krvi řidiče, a v případě žalobce se mohla hladina alkoholu v jeho krvi pohybovat v rozmezí až 0,24 až 0,31 promile, soud neshledal žádnou ze žalobních námitek důvodnou. Zároveň má zato, že správní orgány dostaly své povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu potřebném pro rozhodnutí, jejich procesní postup byl zákonný, provedené důkazy byly hodnoceny jednotlivě i v jejich souhrnu, bylo přihlédnuto ke všem okolnostem případu žalobce a závěry, jež na základě zjištěného skutkového stavu správní orgány učinily, byly logicky, řádně a srozumitelně odůvodněny. Soud proto shledal žalobu nedůvodnou a v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

VII.

Náklady řízení

29. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. S ohledem na výsledek řízení, kdy vzniklo právo na náhradu nákladů řízení žalované, avšak té v souvislosti s řízením nevznikly žádná náklady nad rámec běžné úřední činnosti, soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. (výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 9. 3. 2026

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.